

MEOSZ OTTI SAJTÓFIGYELÉS

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottokról és a MEOSZ interaktív portálján a 108 egyesület által közölt információk tallózása

A sajtóban megjelent információk -- MÉDIA HÍREK ---

Feszült bérhelyzet – sztrájkbizottság alakult

Sztrájkbizottságot alapított a Helyiipari és Városgazdasági Dolgozók Szakszervezete 2000 (HVDSZ 2000), ugyanis a településüzemeltetéssel és a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásával kapcsolatos követeléseikre nem kaptak érdemi választ az illetékes minisztériumoktól, önkormányzatoktól – közölte a szakszervezet hétfőn az MTI-vel.

A HVDSZ 2000 szerint az erőltetett rezsicsökkentés hátrányosan érintette a közszolgáltató vállalatok gazdálkodását, a területen végrehajtott állami centralizáció miatt jelentősen csökkentek a közszolgáltatók jogosítványai.

A szakszervezet a szakma működése és a munkavállalók biztonsága érdekében követeli, hogy kezdődjenek szakmai egyeztetések a Településüzemeltetési Tanács és az ágazati párbeszéd bizottságok keretei között, és vizsgálják felül a feszült bérhelyzetet, ugyanis a legtöbb munkáltató az átláthatatlan, folyamatosan változó rendszerre hivatkozva évek óta nem emelte a béreket.

Arra is felhívták a figyelmet, hogy a szolgáltatások átalakítása veszélyezteti a lakosság biztonságát, a területen dolgozók foglalkoztatását, a keresetük biztonságát, az egészséges és kockázatmentes munkavégzést.

A közleményben kiemelik, hogy az utóbbi öt évben jelentősen csökkent a megváltozott munkaképességűeket foglalkoztatók támogatása, így a területen dolgozók helyzete bizonytalanná vált, munkabérük nem emelkedik, és hiába részesülnek rokkantsági, illetve rehabilitációs ellátásban, jövedelmük messze elmarad a megélhetési minimumtól. Ezen a területen is mielőbbi szociális párbeszédre, érdemi egyeztetésre van szükség – ismertették.

Az érdekképviselő követeli, hogy szűnjön meg a munkavállalók egészségügyi állapotának minősítése során tapasztalt megalázó bánásmód és a felesleges adminisztráció, illetve, hogy a költségvetésbe befizetett rehabilitációs hozzájárulást fordítsák teljesen a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatására, és az összeg éves felhasználását még az adott évi költségvetés elfogadását megelőzően egyeztessék a társadalmi partnerekkel.

A közlemény szerint a megváltozott munkaképességűek ügyében az Emberi Erőforrások Minisztériuma, a településüzemeltetéssel kapcsolatos követelésekre a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium és a Belügyminisztérium reagált, illetve visszajelzett még néhány önkormányzat és a Nemzeti Hulladékgyűjtési és Körműködési Koordináló és Vagyongazdálkodó Zrt. is.

A válaszokat tudomásul véve azonban a HVDSZ 2000 továbbra is úgy gondolja, hogy az előzetes egyeztetések, tájékoztatások elmaradása nagy bizonytalanságot, feszültséget okoz.

forrás: adozone.hu

Kárász Robi: Ennél nehezebb időszakot is megélt már az alapítvány

A Mokka egykori műsorvezetője közösségi oldalán tisztázta alapítványa anyagi helyzetét. [Kárász Robi](#) elmondta, hogy nincs és remélhetőleg soha nem is lesz [17 millió forintos tartozása](#).

“Nos, nekem sosem volt 17 milliós tartozásom és remélem nem is lesz. Akkor sem, amikor a TV2-nél dolgoztam és amióta nem dolgozom a TV2-nél, azóta sincs. A nem reklámügynökségként működő, hanem a megváltozott munkaképességűek számára munkahelyet teremtő Fogadj Örökbe Egy Macit Alapítványnak viszont – ebben a pillanatban valóban van 17 millió forintnyi ki nem fizetett számlája. Erre megvan a fedezet támogatások formájában és néhány napon belül ki is egyenlítjük azokat. Ahhoz képest, hogy a beruházás elején az alapítványunknak mindösszesen 30-35 milliója volt, miközben a beruházás közel 150 millióba került, nem nehéz kiszámolni, hogy ennél nehezebb időszakokat is megéltünk az építkezés során. Szerencsére azonban rengeteg cég, nagyvállalat, kormányzati és önkormányzati szerv és intézmény nyújtott ahhoz támogatást, hogy ez a projekt megvalósuljon” – írta a tévés, majd megnyugtatta alkalmazottjait, hogy nincs okuk aggodalomra, az állásuk biztonságban van.

Helyreigazítás:

Kedves Gyurci, Orsi és minden fogyatékossgal élő és nem fogyatékossgal élő kollégám, akik a Premier Kultcaféban dolgoztok! Szeretnék megnyugtani benneteket, hogy a Fogadj Örökbe Egy Macit Alapítványunk biztos lábakon áll-szemben azzal, amelyről olvashattok néhány silányul és félrevezető, pontatlanul megfogalmazott újságcikkben a bulvár világából. Nézzük a színtiszta IGAZSÁGOT ÉS VALÓSÁGOT: sosem volt reklámügynökségem, olyan meg aztán pláne nem, aminek az a neve, hogy Fogadj Örökbe Egy Macit. Van egy alapítványunk viszont, aminek tényleg ez a neve, hogy Fogadj Örökbe Egy Macit. Ezerszer leírták, de azért én is leírom, hogy ennek az alapítványnak az alapító személye Törőcsik Mari. Kedves Orsi, Gyurci és a többiek! Ez az alapítvány az, amellyel létrehoztuk Európa legnagyobb alapterületű fogyatékossgal-barát közösségi és kulturális terét, a 620 négyzetméteres Premier Kultcafé, a régi Vörösmarty mozi épületét átépítve és felújítva. Itt jelenleg 8 fogyatékossgal élő személynek teremtettünk munkát. Köztük vannak Down-szindrómások, értelmi sérültek, testi fogyatékossgal élők és hallás sérültek. Nos, nekem sosem volt 17 milliós tartozásom és remélem nem is lesz. Akkor sem, amikor a TV2-nél dolgoztam és amióta nem dolgozom a TV2-nél, azóta sincs. A nem reklámügynökségként működő, hanem a megváltozott munkaképességűek számára munkahelyet teremtő Fogadj Örökbe Egy Macit Alapítványnak viszont - ebben a pillanatban valóban van 17 millió forintnyi ki nem fizetett számlája. Erre megvan a fedezet támogatások formájában és néhány napon belül ki is egyenlítjük azokat. Ahhoz képest, hogy a beruházás elején az alapítványunknak mindösszesen 30-35 milliója volt, miközben a beruházás közel 150 millióba került, nem nehéz kiszámolni, hogy ennél nehezebb időszakokat is megéltünk az építkezés során. Szerencsére azonban rengeteg cég, nagyvállalat, kormányzati és önkormányzati szerv és intézmény nyújtott ahhoz támogatást, hogy ez a projekt megvalósuljon. Jó érzés volt látni,

ahogy az üzletember, a vezérigazgató, a miniszter, az államtitkár, a polgármester egységesen kiállt az alapítvány célkitűzése mellett. Ezért aztán nagyon hálásak vagyunk minden segítségért, támogatásért, múltban, jelenben, jövőben, amely segítette megvalósítani a Fogadj Örökbe Egy Macit Alapítvány munkahelyteremtési programját a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásának bővítése céljából.

Ui.: valamikor a napokban megérkezik az alapítványhoz az ELMŰ számlája. Ha aznap nem utalja át a gazdasági igazgatónk az összeget és én ezt gyanútlanul elmondom valamelyik bulvár újságírónak, hogy képzeld, ma jött meg az ELMŰ számlánk, de mi nem utaltuk át, hanem beraktuk a csekket az utalandó paksamétába, akkor mit ír a bulvár? "Kárász nem fizet az ELMŰ-nek"? Kedves Orsi és Gyurci! Nincs félnivalótok. Mindannyian örülünk, hogy Ti, nyolcad magatokkal ott vagytok, látjuk a boldogságot rajtatok, hogy dolgozhattok, nekünk pedig ennyi bőven elég annak megerősítéséhez, hogy érdemes volt küzdeni a Fogadj Örökbe Egy Macit Alapítvány célkitűzéseinek megvalósításáért. Barátsággal: R

forrás: 24.hu

Több kategóriában díjaztak Kazincbarcikán

Kazincbarcika – A barcikai majális végén Szitka Péter polgármester átadta az OPont Hírportál által meghirdetett Év embere 2015. díj kazincbarcikai kitüntetettjeinek az elismeréseket.

Civil kategóriában Tomkóné Kiss Mária, a Kazincbarcikai Mozgáskorlátozottak Egyesülete elnöke kapott díjat. Az átadáson elhangzott, hogy Tomkóné Kiss Mária az elnöke a tavaly huszadik jubileumát ünneplő Kazincbarcikai Mozgáskorlátozottak Egyesületének. Az elmúlt két évtized alatt rengeteget dolgozott azért, hogy jobbá tegye a helyi és a környéken élő

mozgáskorlátozott, fogyatékkal élő vagy megváltozott munkaképességű emberek életét. Sőt, az országos szövetséggel együttműködve a fogyatékos jogszabályok előkészítésénél szintén adtak a véleményére. Tomkóné Kiss Mária vallja: „Ugyanúgy élünk, és dolgozunk, mint minden ember, csak egy kicsit másképp, és akkor ez a másképp az, amit meg kell oldani”.

Szívélyesség, figyelmesség

A Szolgáltató kategória díjazottja Nagyné Németh Mariann virágkötő lett. A méltatásában elmondták, hogy a szívélyesség és a figyelmesség mintaképe. Sajátos helyén dolgozik a városnak, egy olyan pontján, ahol nem mindig vidáman, hanem nehéz szívvel mennek virágot venni az emberek. A jó szó, a kedvesség gyógyír ilyenkor. Más esetekben pedig az előzékenység, a készségesség az, ami az eladói tevékenységét fémjelzi. S még valami, hiszen egy virágkötőnél az említettekén túl lényeges tulajdonság a jó ízlés. Kötészeti munkáját megbecsülik, értékelik az emberek.

Odaadó munkával

Az Egészségünkért kategória díjazottja dr. Salha Walid Khalil, a kazincbarcikai kórház hospice és a pszichiátriai rehabilitációs osztály vezetője lett. Dr. Salha Walid Khalil Szegeden végzett az orvosi egyetemen, s mára igazi barcikaivá vált, semmi másnak, különleges személyiségének, odaadó munkájának köszönhetően. Kezdeményezője, egyik létrehozója az általa vezetett, ma már nélkülözhetetlenül fontos szerepet betöltő kórházi intézményeknek. Őt igazolja a rehabilitációs gyakorlat fontossága. Szakmai berkekben országosan is jegyzett személyiség. Szigorú, ám munkatársai nagyon kedvelik e tulajdonságáért is, mint ahogyan orvosi tevékenységével igen sok kazincbarcikai tiszteletét, megbecsülését vívta ki.

-ÉM-

A Példakép kategória nyertese

A Példakép kategória első helyezettje Viszoczky Sándor, a Kazinczy Ferenc Tag-iskola pedagógusa lett. Sándor állandó részese futásban, kerékpározásban és úszásban a nagy megmérettetéseknek. Maga mögött tudja már a balatoni Iron Man versenyt. Vallja, hogy nem a vetélkedés a nagy tét, hanem odáig eljutni. A triatlton állhatatosságot kívánó sportágait nem is lehetne másképp művelni, csak szívóssággal, céltudatossággal, egyéniséget próbára tevő eltökéltséggel. Úgy véli: az akarat, a kitartás nagyon-nagyon fontos. A számítástechnikát oktató pedagógus így válhat példaképpé diákok tucatjai számára.

forrás: boon.hu

Sokan nem tudják, hogy így is lehet dolgozni

A távmunka széleskörű bevezetése gyors és hatékony megoldást jelenthet az országon belüli munkaerő-vándorlásra, a nők foglalkoztatási arányának növelésére és a megváltozott munkaképességű emberek munkához való juttatására - hangzott el a Profession.hu által szervezett első Meetupon.

A munkaerő piac ma strukturális problémákkal küzd. Nagyon sok az állás és nehéz embereket találni, hiszen rengetegen mentek ki külföldre dolgozni. A nők és a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatottsága pedig nagyon alacsony szinten van. A Profession.hu szerint a probléma megoldására jó lehetőség lehet a távmunka, hiszen vannak olyan munkavállalók, akiket lehet még mozgósítani. Ráadásul 2016-ban a munkáknak a nagy része már szinte bárhol elvégezhető. A távmunka pedig pénzügyi szempontok szerint is mindkét félnek megérheti.

Mi is az a távmunka?

A távmunka egy munkaszervezési forma, amelynek a lényege, hogy a távmunkás számára a vállalat a központtól eltérő helyen biztosított egy olyan munkakörnyezetet, ahol infokommunikációs eszközök segítségével egyes munkafeladatai teljes értékűen el tudja végezni.

A Profession.hu felmérése szerint 10-ből 8-an szívesen dolgoznának távmunkában, de 10-ből csak 1 valaki volt, aki már tényleg dolgozott is távmunkában.

A munkavállalók szerint többek között azért nem lehet otthonról dolgozni, mert:

- a pozíció jellege nem engedi
- a vállalati kultúrából hiányzik
- a kontroll csökkenne
- adatbiztonsági kérdések merülnek fel

Miért lenne jó távmunkában dolgozni?

A kutatásban a munkavállalók és a munkáltatók egybehangzóan az alábbi válaszokat jelölték meg arra a kérdésre, hogy pontosan mik is a távmunka előnyei:

- lehetőség van a szokásostól eltérő időszakban dolgozni
- csökkenti a közlekedési költségeket
- munka magánélet összehangolása
- önállóság
- stressz csökkentése

Mik a távmunka hátrányai?

- kevés az ilyen jellegű pozíció
- kevesebb munkahelyi információ jut el az emberekhez
- egyedüli munkavégzés
- munka és magánélet összemosódása
- gyengébb szakmai kapcsolatok
- tisztázatlan munkajogi helyzet

A kutatás arra is rávilágított, hogy a munkavállalók körében **mindössze 20 százalék azoknak az aránya, akik ne tudnák - az elmondásuk szerint - biztosítani az otthoni munkavégzéshez szükséges technikai feltételeket.**

forrás: penzcentrum.hu

Óriás, élő flipperjáték a Margitszigeten fogyatékos és ép gyermekek bevonásával

A Kézenfogva Alapítvány óriás, élő flipperjátékot szervez fogyatékos és ép gyermekek bevonásával, ahol a labdák szívből pattannak, a falak pedig segítő kezekből állnak össze és védenek, nem elzárnak.

Helyszín: Margitszigeti Atlétikai Centrum (Budapest, Margitsziget)

Időpont: 2016. május 12. 08:00-17:00

A megnyitó kezdete: 10:00

A Fogadd el, fogadj el! rendezvénysorozat fővédnöke, Herczegh Anita, a köztársasági elnök felesége indítja el a közös játékot.

A megnyitón beszédet mond:

Pordán Ákos – Kézenfogva Alapítvány, ügyvezető

Bocskai István – OTP Bank Nyrt., Társadalmi Kapcsolatok és Belső Kommunikációs vezető

Programok egész nap folyamatosan:

A rendezvényre 30 iskolából több mint 1200 diák és kísérő pedagógusok jelezte részvételét előzetesen.

Kincskereső kalózzjáték és óriás puzzle kirakása közösen a Fogadd el, fogadj el kamionnál, amely során a gyerekek játékos formában ismerkednek meg az egyes fogyatékosági típusokkal.

Kerekesszékes akadálypálya és kerekesszékes gyorsulási verseny a Mozgássérült Emberek Rehabilitációs Központja segítségével.

Érzékébresztő labirintus a Magik Me önkénteseivel.

Ismerkedés az autista emberek világával az Autisták Országos Szövetsége és a Gubbio App segítségével.

Siket emberek életének bemutatása a Siketvakok Országos Egyesületének és a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségének a szakembereivel.

Vakpingpong a Látássérültek Szabadidős Sportegyesületének köszönhetően.

Találkozás segítő kutyákkal a Tordasi Közhasznú Állatasszisztált Terápiás és Oktatási Egyesületnek köszönhetően.

Tandemezés – a hátul ülőnek be lesz kötve a szeme.

Nehezített streetball.

OTP Esély Játék – óriás társasjáték esélyegyenlőségi kérdésekkel.

A Kézenfogva Alapítványról

A Kézenfogva Alapítvány 23 éve segíti a fogyatékos embereket, 23 éve harcol jogaikért, egyenlőségükért. Ennek a munkának fontos része, hogy közvélemény-formáló rendezvények szervezésével lehetőséget teremt a fogyatékos és az ép fiatalok találkozására. Évek óta állítanak fel rekordokat közösen Budapesten, hogy megmutassák, együtt milyen nagy dolgokra vagyunk képesek.

A Kézenfogva Alapítvány – immár hagyományosan – látványos, szokatlan megközelítési formában hívja fel a figyelmet a fogyatékos emberek életére.

Sokszor hangzik el a mondat: a fogyatékos emberek kiszolgáltatottak, a fogyatékos gyermeket nevelő családok nem tudják, hogy kitől kérhetnének segítséget. Mostani rekordkísérletünkkel szeretnénk megidézni és kézzelfoghatóvá tenni ezt a kiszolgáltatott pattogást egyik akadálytól a másikig.

forrás: webbeteg.hu

Esélyük sincs a szegény roma gyerekeknek, hogy normális iskolába kerüljenek

Budapest, Debrecen, Miskolc, Nyíregyháza – Az elmúlt évtizedekben tömegesen küldték kiegészítő iskolákba a roma fiatalokat a pedagógiai szakszolgálatok, mondván, hogy értelmi fogyatékosok, pedig egy részük egyáltalán nem az. Ezt idén márciustól már bírósági ítélet is kimondja. A fogyatékosnak mondott gyerekeknek kevesebbet tanítanak az iskolában, nem feltétlen tanulhatnak tovább ott, ahol akarnak, nagy eséllyel pedig felnőttkorukra munkanélküli lesz belőlük. A szüleiknek pedig jórészt fogalmuk sincs, mi történik a gyerekekkel. Albert Ákos cikke az Abcúgon.

Horváth István Nyíregyháza szegénynegyedében, a Huszár-telepen járt óvodába. Hat éves korában azonban elé tettek egy könyvet, hogy olvassa, majd különböző dolgokat kellett összepárosítania egymással. Nem sikerült neki. “Megállapították, hogy fogyatékos vagyok, és abban a minutumban egy olyan iskolába tettek, ahol csak fogyatékosok voltak” – mesélte.

1

Horváth István | Fotó: Magócsi Márton

István ezután 17 éves koráig tanult együtt értelmi fogyatékos gyerekekkel, időközben a szülei és ő maga is rájöttek arra, hogy semmi keresnivalója nincsen a kiegészítő iskolában, ugyanis nem érezte magát fogyatékosnak, majd egy későbbi, nem hivatalos teszten be is bizonyosodott, hogy nem az. Hiába akart azonban váltani, nem tudott, a minősítésével sehová sem vették fel. Miután már nem volt tanköteles, otthagyta az iskolát anélkül, hogy szakmát szerzett volna. Jelenleg munkanélküli.

Az, hogy szegény sorból származó fiatalokat minősítenek ok nélkül fogyatékosná, évtizedes jelenség Magyarországon. Ráadásul jelentős részük roma származású: 1986-ban a roma

tanulók 17 százaléka járt kiségitő iskolába, míg a nem roma gyermekeknek csak két százaléka. Egy 2003-as felmérés szerint pedig Heves megyében a speciális iskolák tanulóinak 98 százaléka cigány volt, miközben a megye lakosságának csupán 12 százalékát adta a roma kisebbség.

Az Esélyt a Hátrányos Helyzetű Gyerekeknek Alapítvány (CFCF) álláspontja szerint ez a gyakorlat lényegében azóta sem változott, és rengeteg roma gyerek kerül csak azért kiségitő iskolába, mert fogyatékosnak nyilvánítják, holott nem az. Azért, hogy ezt hivatalosan is elismerjék, a CFCF még 2010-ben pert indított, amelyet idén március végén elsőfokon meg is nyertek: az Egri Törvényszék kimondta, hogy tömegesen minősítik fogyatékosnak a roma gyerekeket Heves megyében, és ezért a minisztérium is felelős. De mi köze ehhez épp Heves megyének, miért történik ez, és hogyan teheti tönkre egy hibás minősítés egy roma gyerek életét? Ismerjék meg mindezt Horváth István példáján keresztül!

Tágra nyílt szemekkel nézik a színes ceruzákat

Az, hogy egy gyereket értelmi fogyatékosnak minősítenek-e, általában már fiatal korban eldől. Tipikusan még az óvodában vagy az általános iskola első osztályában a tanáraik elküldik őket egy úgynevezett Tanulási Képességeket Vizsgáló Szakértői és Rehabilitációs Bizottság elé, azzal az indokkal, hogy tanulási problémáik vannak.

“A szakemberek megvizsgálják őket, a tesztek pedig nagy százalékban azt az eredményt hozzák ki, hogy ezek a gyerekek nem tudnak együtt tanulni más gyerekekkel, ezért speciális oktatásban kell részt venniük” – mondta az Abcúgnak Daróczy Gábor, a CFCF kuratóriumának elnöke. Daróczy szerint az a gond, hogy a teszt nem a tanulási képességeket méri, hanem pillanatnyi tudást. Ráadásul kifejezetten kultúrafüggő a kitöltése, ami azt jelenti, hogy 6-7 éves gyerekeknek olyan teszteknek kell megfelelniük, amelyek olyan szituációkra épülnek, amilyenekkel még sohasem találkoztak korábban.

A szegény családból származó gyerekek például nem azt látják otthon, hogy a szüleik színes magazinokat olvasnak, inkább csak azt, hogy begyűjtanak vele. Ha pedig a Szakértői Bizottság előtt a papírra nem szép rajzokat készítenek, hanem összegyűrik azt – pont úgy, ahogy otthon tanulták –, akkor az könnyen deviáns magatartásnak minősülhet.

A tesztszituációval sem tudnak mit kezdeni. Daróczy szerint a nagy részük sosem látott még szuper, színes ceruzával felszerelt helyiséget. Ha egy ilyenben zajlik a teszt, leblokkolnak, nem a kérdést fogják figyelni, “hanem tágra nyílt szemekkel csodálkoznak, hogy ilyen is van”. Így történt ez Horváth Istvánnal is.

Az ő esetében az óvoda azt állította, hogy értelmi képességei és szociális készségei az életkorához viszonyított normális szint alatt maradnak, ami a logikai, rajz- és kommunikációs készségeit illeti. Pedig ebben az időszakban óvodába nagyon keveset járt, az idő legnagyobb részében beteg volt. Ezt azonban nem vették figyelembe az eredményei értékelésénél, holott ez a teszteken való gyenge szereplés gyakori oka. Így került a Göllesz Viktor Speciális Szakiskola, Általános Iskola és Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézménybe.

Évek múlva döbbsentek rá, hová jár a fiuk

Mindez a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bizottságának 2013-as ítéletéből származik. Horváth István ugyanis nem hagyta annyiban a dolgot, és 2006-ban a CFCF segítségével – és egy társával együtt – beperelte a bizottságot és a saját iskoláját egyenlő bánásmód megsértése miatt. A per megjárta az elsőfokú, a másodfokú bíróságot, illetve az akkori Legfelsőbb Bíróságot, majd a strasbourgi bíróságot is. Végül Horváth Istvánnak a bíróságok kártérítést ítéltek meg, az Emberi Jogi Bíróság pedig azt is kimondta, hogy hátrányos megkülönböztetés érte, ráadásul a szüleinek semmi beleszólása nem volt abba, hogy mi történik vele.

A szülőket meg sem hívták az értékelésekre. Édesapja csak az első szakvéleményt írta alá, de egyáltalán nem világos, hogy megfelelően tájékoztatták-e akkor vagy a későbbi vizsgálatokon, vagy, hogy egyáltalán elmagyarázták-e neki és feleségének, mit jelent a fiuk számára, hogy fogyatékosnak minősítették.

Idősebb Horváth István az Abcúgnak azt mondta, nem is emlékszik a fia 16 évvel ezelőtti vizsgálatára, sőt, éveken keresztül fogalma sem volt arról, hogy a gyereke kisegítő iskolába jár. “Elég nehéz volt felfognunk, de végül rádöbrentünk, hogy ez egy speciális iskola” – mondta.

A fiatal Horváth István is ahogy nőtt, úgy jött rá, hogy az az iskola nem neki való, éveken keresztül fogalma sem volt róla, miért pont oda jár. De aztán feltűnt neki, hogy beteg gyerekekkel van körülvéve, és hogy egyre többet ismételnék a tanórákon. Az iskolatársai között volt, aki beszélni sem tudott, vagy tolószékekben ült, de olyan is, aki teljesen normálisnak tűnt.

Horváth István egyáltalán nem gondolta magát betegnek, és tanulni is többet szeretett volna. De hiába próbálkoztak, nem vették fel semmilyen más általános iskolába. “Azt mondták, nem elég jó a felfogó képességem” – mondta.

Már a vizsgálat előtt tudták, hogy fogyatékos

Horváth Istvánt először 2001-ben vizsgálták, akkor 83-as lett az IQ-ja. Ezután küldték a kisegítő iskolába. A strasbourgi ítélet kitér rá, hogy ekkor a WHO szerint a 70-es IQ számított a határvonalnak, Magyarországon azonban 86-os IQ szint alatt már enyhe értelmi fogyatékosnak tekintették a gyerekeket.

Azt is hozzátették, hogy Horváth István szüleinek a szakértői bizottság már a vizsgálat előtt azt mondta, hogy a fiút gyógypedagógiai iskolába fogják irányítani, és arra kérte őket, hogy írják alá a szakvéleményt még a vizsgálat előtt.

Az évek során a bizottság még többször tesztelte Horváth Istvánt, 2005-ben 61-es IQ szintet ért el, 2007-ben 71-et. Emellett azonban megállapították azt is, hogy a tudása jobb, mint amit a teszteredmény mutatott, jól tanult az iskolában, szorgalmas volt, és megfelelt a tantervi követelményeknek. Majd úgy határoztak, hogy továbbra is az lesz számára a legmegfelelőbb, ha gyógypedagógiai iskolába jár. Eközben részt vett egy nyári táborban, ahol szintén megvizsgálták, de akkor már független szakértők, szerintük a fiú nem volt értelmi fogyatékos.

István 17 évesen hagyta ott az iskolát, két évvel azelőtt, hogy pék végzettséget szerzett volna. Budapestre ment takarítani, azt mondta, önálló életre vágyott. Egy éve van újra Szabolcs-

Szatmár-Bereg megyében, azóta munkanélküli. Azt mondta, már bánja, hogy nem szerzett szakmát. Fiatal kora miatt közmunkára nem veszik fel, képesítése pedig nincsen, jelenleg arra vár, hogy bekerülhessen egy targoncakezelői továbbképzésre, csak épp nincsen szabad hely. A perben kapott kártérítés közel egymillió forintba rúgott, azt azonban apránként elköltötték ruhára és bútorra. Hatan vannak a családban, három fiatalabb testvére még iskolába jár. “Minden gyerekem normál iskolába járt, csak ő nem” – mondta az apja.

Ez a csapda jó alaposan rájuk záródott

Daróczi szerint a fogyatékosra minősítés – az integráltnak látszó, de szegregált osztályokat fenntartó intézmények, illetve a körzethatárok módosításával vagy más módon szelektáló szegregált iskolák mellett – egyike azon technikáknak, amelyekkel a cigány gyerekeket Magyarországon elkülönítik. Ez ráadásul az egyik legrosszabb gyakorlat, mert sokkal hosszabb távú hatásai vannak, mint annak, ha egy roma diákot egyszerűen külön oktatnak más diákoktól. “Nem ugyanolyan tankönyv alapján, nem ugyanolyan bizonyítványt szerevezve végeznek, és ezután nem ugyanolyan széles a választék, ahová tovább tudnának menni tanulni” – magyarázta Daróczi.

Ráadásul ez nem csak a kisegítő iskolába kerülő, de amúgy értelmes gyerekek számára rossz, hanem a valóban fogyatékos iskolatársaik számára is, hiszen ők igényelnék a lassúbb tanmenetet, viszont ha sok a nem odavaló, értelmesebb gyermek az osztályban, akkor a tanárok is gyorsabban fognak haladni.

Hozzátette, hogy aki bekerül egy ilyen iskolába, az az esetek 90 százalékában nem fog onnan kikerülni, annak ellenére sem, hogy szerinte ezek az iskolák elméletben éppen arra készítik fel őket, hogy visszakérülhessenek a normál tanrendű iskolákba.

“A valóság tök más, ezek a gyerek ottmaradnak nyolcadikig, majd azzal szembesülnek, hogy megyénként csak egy-két olyan szakmunkásképző van, ahol ezzel a bizonyítvánnyal fogadják őket” – mondta Daróczi. Ez pedig lehet, hogy egy több kilométerre lévő másik településen van. Ráadásul mire ide eljutnak, jó eséllyel már elmúltak 16 évesek, azaz nem tankötelesek (ehhez elég már az is, ha csak egyszer buknak, és évet veszítenek), így a továbbtanulásuk egyáltalán nem biztosított.

“Ez a csapda jó alaposan rájuk záródott. 6-7 évesen eldőlt pályafutással, korán belátható módon 16 éves korukban már munkanélküliek lesznek, és ebből aztán nincsen továbblépés” – mondta Daróczi. Annál is inkább, mert a hátrányos helyzetük miatt ezeknek a gyerekeknek a szülei általában kevésbé tudják érvényesíteni a saját érdekeiket, hiszen folyamatosan alárendelt szerepben vannak. Pedig fontos lenne, Daróczi szerint ismernek olyan családot, ahol a gyerek kisegítő iskolában kezdett tanulni, de a szülei kijárták, hogy átkerüljön egy mezei általános iskolába, és most már diplomája van. Az unokatestvérei viszont, akik amúgy pontosan ugyanolyanok mint ő, munkanélküliek.

A strasbourgi bíróság 2013-as ítéletében szerepel, hogy 2004-ben az általános iskolai tanulók 5,3 százaléka volt értelmi fogyatékos Magyarországon, míg ez az arány az Európai Unióban csak 2,5 százalékot tett ki. Közülük sokan romák. 2003-ban indítottak is egy programot “Az Utolsó Padból” névvel, kifejezetten azzal a céllal, hogy felülvizsgálják a gyermekeket, és új diagnózis felállítása után azokat, akiket korábban tévesen diagnosztizáltak, visszairányítsák normál tantervű iskolába. A programban 2100 gyermeket **értékeltek újra, és az**

újradiagnosztizált gyermekek 11 százalékát normál tantervű iskolákba irányították. Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében ez az arány 16 százalék volt.

Az azonban beszédes, hogy Horváth István egykori iskolájáról az Emberi Jogi Bíróság még 2013-ban is azt írta, hogy az iskola tanulóinak fele roma volt az azt megelőző tíz évben, pedig a nyíregyházi általános iskolákban a romák aránya általánosan csupán 8,7 százalék volt.

Idén is kimondták: ok nélkül tették fogyatékosná a gyerekeket

Az Egri Törvényszék hat évvel a per megindítása után mondta ki, hogy a Heves megyei szakbizottság 2004-től kezdődően hátrányos megkülönböztetésben részesítette a roma gyerekeket, amikor indokolatlanul fogyatékosná minősítette őket, ehhez pedig a KLIK és a minisztérium fenntartóként asszisztált. Igaz, ez a hátrányos megkülönböztetés csak közvetetten érvényesült, például a nem kultúrasemleges tesztek és eljárások által, azt nem találták bizonyítottnak, hogy kifejezetten a roma nemzetiség miatt minősítettek volna bárkit is fogyatékosná.

Daróczi Gábor szerint az Egri Törvényszék ítélete azért fontos, mert magyar bíróság most először mondta ki általánosságban, hogy ez a jelenség probléma. A per ugyan csak Heves megyére vonatkozott, Daróczi szerint ugyanakkor más megyékben is hasonló a helyzet.

Ez a per annyiban különbözött Horváth Istvánék perétől, hogy míg az ő perük elsősorban a saját esetükre koncentrált, az Egri Törvényszék általános érvényűen vizsgálódott. A bíróság azt mondta ki, hogy ennek a gyakorlatnak a fenntartásában felelősége van a magyar államnak is. Daróczi szerint ez nem is csoda, hiszen a rendszer éveken keresztül működhetett úgy, hogy a megyei szakértői bizottságok utalták a gyerekeket a megyei fenntartásban lévő kisegítő iskolába, amelyek megszűntek volna, ha nincs elég tanulójuk “Mily meglepő, hogy minden évben volt annyi gyerek, de nem csak annyi, hanem pont annyi, hogy elindulhassanak az osztályok” – mondta Daróczi.

Az ítélet ugyanakkor még nem jogerős, Daróczi szerint ráadásul semmilyen szankciót nem írt elő a minisztérium számára arra az esetre, ha nem változtatnak ezen a gyakorlaton. Daróczi szerint fontos lenne lecserélni a teszteket, de ez önmagában nem elég, szerinte a hivatali szemléleten kell változtatni, különben ezek a bizottságok akkor is megtalálják a módját annak, hogy szegregáltan oktassanak roma gyerekeket, ha más módon végzik a felméréseket.

Az EMMI fellebbez

Az Abcúg kérdésére az Emberi Erőforrás Minisztérium közölte, hogy ők biztosan fellebbezni fognak, mivel szerintük az Egri Törvényszék az ítélet meghozatalakor nem vette figyelembe, hogy 2011 óta jelentős változtatások mentek végbe a köznevelési, azon belül a pedagógiai szakszolgálati intézményrendszerben, beleértve a perben kifogásolt szakértői bizottsági tevékenységet is. “A teljes szakszolgálati rendszert átalakítottuk, új típusú intézmények, új diagnosztikai fórumok jöttek létre. A tevékenységek és az intézmények 2,3 milliárd forint támogatásban részesültek” – írták.

Ezt annyiban részletezték, hogy például új szakmai protokollt készítettek, új ellenőrzési rendszert vezettek be, a közelmúltban pedig a teszteket is átalakították. “A konstrukció tartalma a társadalmi szervezetek indokolatlanul fogyatékosná minősítésre vonatkozóan tett

észrevételei, illetve az ENSZ Fogyatékosügyi Bizottsága befogadó oktatásra tett ajánlásainak figyelembe vételével került meghatározásra” – írták.

Azt is hozzátették, hogy szerintük a kormányzati intézkedéseknek köszönhetően az enyhe értelmi fogyatékosnak minősített gyermekek, tanulók aránya az összes gyermekhez, tanulóhoz viszonyítva, a 2003/2004-es tanévhez képest 2,1 százalékról 1,5 százalékra csökkent.

– Albert Ákos | abcug.hu –

Széttépett mesekönyvvel nehéz kikeveredni a szegénységből

Van-e otthon könyv, jut-e idő mesélésre a hátrányos helyzetű családoknál? Egy, az oktatás és a szegénység viszonyát vizsgáló konferencia szerint ez is fontos tényező a szegénysorsból való kitöréshez. Egy szegény faluban jártunk utána ennek, bibliát, könyvtári bulvárt és széttépett mesekönyvet találtunk.

Minden második roma fiatalra munkanélküliség vár

Míg a nyolcvanas évek végén a roma fiatalok kétharmada fejezte be a középiskolát, mára csak a felük. Ezért ma minden második roma fiatalra a tartós munkanélküliség vagy a rendszertelen foglalkoztatottság vár. Egy friss tanulmány szerint ennek egyik fő oka, hogy a roma gyerekek nagyon lemaradnak az általános iskola végére. Ezért azonban csak részben tehető felelőssé a család, ahonnan jönnek.

A tehetséges gyerekek is közmunkásként végzik

Már a születésük pillanatában hátrányba kerülnek a szegény családból származó gyerekek: sokan az óvodába sem jutnak el, otthon nincs fény, hogy tanuljanak, az iskolában pedig nagy eséllyel nincs olyan pedagógus, aki leküzdhetné velük a lemaradásukat. A roma fiatalokat ráadásul gyakran külön osztályba rakják. Pedig az oktatás lenne a legjobb eszköz arra, hogy felnőttként ne munkanélküliek legyenek, és az államnak is pénzt hozzanak ahelyett, hogy vinnék a pénzt.

Hülye fejfel megengedtem nekik, hogy ne járjanak iskolába

Betti megpróbált továbbtanulni, de egyedüli cigány volt az iskolában, így pár nap múlva hazament. Attilát teljesen hidegen hagyja a tanulás. Tündének a négyes már rossz jegy, Józsi pedig nem akar közmunkás lenni, mint az apja. Ismerjen meg 13 hátrányos helyzetű családot, ahol a szülők attól félnek, hogy a gyerekeik idő előtt otthagyják az iskolát, csakúgy mint egykor ők maguk, a gyerekek pedig küzdenek azzal, hogy a szüleik nem tudnak segíteni nekik! Minden gyereket ott fényképeztünk, ahol tanulni szokott.

forrás: boon.hu

[Látni és láttatni: megnyílt Romanek Inka festőművész kiállítása Hajdúdorogon](#)

Romanek Inka Art-díjas festőművész alkotásaiból nyílt kiállítás a Görög Demeter Művelődési Házban a napokban.

Az esélyegyenlőségi nap keretében Czifráné dr. Urgyán Ilona jegyző nyitotta meg a tapintható tárlatot. Beszédében hívta fel a figyelmet a fogyatékos embereket megillető egyenlő bánásmódra, hozzátéve, hogy Hajdúdorog önkormányzatának 2013-ban elfogadott – majd 2016-ban felülvizsgált – Helyi Esélyegyenlőségi Programja keretein belül a város épületeinek

akadálymentesítése részben már megvalósult. Kiemelte továbbá, hogy az esélyegyenlőség megteremtője Hajdúdorogon dr. Szabó Miklós (a Fehér Bot Alapítvány volt elnöke), aki szorgalmával, tudásával, akarásával mutatott példát.

Karcagi Márta mutatta be a látó, látássérült, valamint vak ember számára alkotott művek keletkezésének körülményeit. Romanek Inka festőművész lánya, Adél egy orvosi műhiba miatt vesztette el látását. Festményeit szemléltető eszköznek szánta, amelyek segítségével magyarázta, építette lánya képzeletvilágát. Célja a láthatatlant láthatóvá, az elérhetlent elérhetővé tenni Adél és sorstársai számára egyaránt – mondta a Fehér Bot Alapítvány művelődésszervezője. Romanek Inka kézzel fogható alkotásaival jó úton járunk a művészetek akadálymentesítése felé – tette hozzá.

A Fehér Bot Alapítvány és a Hajdúsági Sorstársak Egyesülete közös szervezésében létrejött megnyitón Körtvélyesi Kitti és Volosinovszki Vivien fuvolajátéka csendült fel, valamint Szegei István verse hangzott el, majd a jelenlévők maguk is megtapinthaták Romanek Inka alkotásait.

forrás: haon.hu

Szakmai párbeszéd a fogyatékosügy területén

A kormány hiteles érdekképviseleti szervezetekkel törekszik együttműködésre, mert így érhető el, hogy a fogyatékos emberek életminősége folyamatosan javuljon. Az elmúlt években számtalan eredményt sikerült elérni az idén 35 éves Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetségével (MEOSZ) való együtt gondolkodásoknak köszönhetően – mondta köszöntőbeszédében Szekeres Pál, az Emberi Erőforrások Minisztériumának miniszteri biztosa, a szövetség jubileumi rendezvényén.

Szekeres Pál hangsúlyozta, az EMMI Szociális Ügyekért és Társadalmi Felzárkózásért Felelős Államtitkársága a fogyatékosügy területén intenzív párbeszédre törekszik a szakmai szervezetekkel, a civil szervezetekkel és az érintettek képviselőivel. 2014-ben a kormány újra indította az Országos Fogyatékosügyi Tanácsot, amely rendkívül fontos fóruma a fogyatékosügynek.

Nyitrai Imre szociálpolitikáért felelős helyettes államtitkár a rendezvényen elmondta, a fogyatékos emberek számíthatnak a kormányra, az elmúlt években folyamatosan nőtt a fogyatékos személyek szociális ellátásaira szánt támogatás minden intézményi forma esetében. A rehabilitációs foglalkoztatáshoz 2016-ban 5 milliárd forinttal többet, összesen 34,3 milliárd forintos támogatást nyújt pályázati úton az Emberi Erőforrások Minisztériuma. Az idén 1,2 milliárd forinttal emelkedett a támogató szolgáltatásokra és közösségi ellátásokra szánt összeg is. Továbbá az idén folytatódik a korábbi évek egyik legfontosabb fogyatékosügyi intézkedése, a kiváltási folyamat, melyre a 2014-2020-as időszakban 36 milliárd uniós forrást tervez a kormány. A kiváltás következő ütemének előkészítését és szakmai-módszertani kísérését végző 2,5 milliárdos projekt februárban jelent meg.

A kormány elkötelezett abban, hogy a fogyatékos emberek szolgáltatásokhoz való hozzáférését javítsa, ezért az új járműnek minősülő személygépkocsihoz nyújtott szerzési támogatás összegét is megemelte. Az év elején változott a lakóingatlan átalakításához kapcsolódó akadálymentesítési támogatás összege és igénybevételének lehetősége is. A támogatást már nemcsak egyszer lehet igényelni, hanem tízévente újra, összege pedig az eddigi 150 ezerről január elsejével 300 ezer forintra nőtt.

forrás: orientpress.hu

A mozgássérült lét nem probléma, mert nem lehet megoldani

A Tiszta szívvel című filmet egy hete játsszák a magyar mozik. Erről faggattuk a film rendezőjét, Till Attilát, valamint két főszereplőjét, Fekete Ádámot és Fenyvesi Zoltánt. Ádám és Zoli születésüktől fogva mozgássérültek. A film olyan érzékeny kérdéseket feszeget, amelyeket különböző okok miatt nem vagyunk hajlandók feltenni a hétköznapi életünk során.

Mi mással is indulhatna a Big Pikcsör, minthogy feltesszük ezeket a kérdéseket!

Mit jelent a mozgássérült lét? Hogy vívható ki a megbecsülés? Elviselhető-e a szájalom? Mindent megold-e a humor? Illetve: Lehet-e a rántotta a mozgássérült emancipáció szimbóluma? Csapjunk bele!

Kerekesszékesek a moziban – cipelni a sorsot?

Till Attila arról beszél, hogy azok csinálják ezt a filmet, akikről szól.

Mint hal a vízben

A Tiszta szívvel maga is egy Big Pikcsör. A mozgássérült fiúk valóságos életének mozzanataiból építkezik. Arra kértük őket, hogy beszéljenek a legkevésbé életszerű jelenetekről. Bár évek óta barátok, még egymást is meg tudták lepni.

A rántotta mint a mozgássérült emancipáció szimbóluma

Kis dolgokban is meg tudjuk élni az életünket. A lehetetlenről kiderül, hogy nem is olyan lehetetlen. Így mesélnek erről a srácok.

Ne sajnáljon minket senki!

A Big Pikcsör legfontosabb pillanatához érkeztünk. Ez pedig az önelfogadás és a mások általi elfogadtatás kérdése. Az önelfogadás kulcsa, hogy az adottságokkal kell megélni az életet, az elfogadtatás kulcsa pedig, hogy segíteni kell a többségi társadalmat, hogy ne szájalommal, sajnálkozással és végső soron kirekesztéssel reagáljanak.

A Tiszta szívvel [előzetese](#)

forrás: 888.hu

Hosszú lépcső

Túlélni Magyarországon kerekesszékekben – Megmászhatatlan emeletek és női hátsókra helyezett kezek

Kerekesszékes kisfiú egy budapesti, margitszigeti játszótéren felállított mozgássérült hinta előtt. Korlátozott lehetőségek Fotó: Végh László / Magyar Nemzet

Till Attila keserű akcióvígjátékában, a Tiszta szívvel című filmben három kerekesszékes férfi még a bérnyílástól sem riad vissza, hogy valóra váltsa álmait. A rendezőnek sikerült elérnie, hogy a csöppet sem vidám téma ellenére felszabadultan nevetünk, miközben számos – eddig talán kevésbé köztudott – részletet ismerhetünk meg a mozgássérültek világából. De hogyan élnek társadalmunkban azok, akiket mozgásukban korlátozott a sors? Személyes példákon keresztül mutatjuk be, hogyan látják őket a többiek – s hogyan látja őket a nem sérült többség.

Amikor kimentem az utcára, igyekeztem kerülni a szemkontaktust. Nem volt tudatos, de éreztem, hogy megbámulnak. Ezzel szemben amikor Tesla is velem van, azt gondolhatom, a szép és okos kutyámat nézik – mondja Mányik Richárd egy budapesti pláza kávézójában. Velünk van a férfi büszkesége, Tesla, egy óriás uszár és egy border collie szerelemkölyke. Mányik Richárd 1989-ben, tizenhét évesen lett mozgássérült. Szavaival élve Trabant-balesetet szenvedett – ma diszkóbalesetnek neveznék. Gyorsajtás: egy pillanat, és megvolt a baj. Mányik utas volt a járműben. Az ütközés következtében átszakította a kocsitetejét, és kirepült belőle. Hárman ültek a Trabantban, csak neki lett súlyos baja. Sérült a gerince és a gerincvelője is. Lebénult, kerekesszékekbe került.

Amikor a baleset után hazament a falujába, sok ismerős sajnálkozva nézett rá.

– De kár érted, sokra vihetted volna – sajnálkozott egy falubeli hölgy.

Richárd nem haragudott rá, tudta, hogy a nő jót akart, csupán őszinte volt. Ám mindjárt az is eszébe jutott, hogy neki így is boldogulnia kell. A tragédia után fél évvel újra megtanult járni, a csoda azonban csak rövid ideig tartott. Egy darabig még mankóval közlekedett, de 1995 óta újra kerekesszékekben ül.

Mányik Richárd. Félelemben élt, ma boldog, családos ember

Fotó: Végh László / [Magyar Nemzet](#)

Ez a komplikáció – vagyis hogy a sok helyreállító műtét ellenére mégis feladja a gerincvelő – a sérültek körülbelül öt százalékánál fordul elő. Az egyik műtétnél nem mágnesezhető fémmel támasztották meg a gerincét, ezért a beültetett stent állapotát nem tudják ellenőrizni, így bármikor elzáródhat. Ez esetben Richárd nyaktól lefelé lebénulna.

A férfi félelemben élt. Nézegette magát, aggódott, mikor következnek be a legrosszabb. Rehabilitációk tucatjaira járt. Egy napon aztán eljött a fordulópont, amit egy betegtársának köszönhet. Ő mondta neki: figyelje meg, kétféle sérült van a kórházban. Az egyik mindennap azt várja, mit mond az orvos, mikor kell tornáznia, mert hála az orvostudomány fejlődésének, idővel meg fogják gyógyítani, és fizikai állapotának addig is kitűnőnek kell maradnia. A másik típus éli az életét, próbál boldogulni, csalódásmentesen.

Az utcára sem merészkednek ki

Richárd az utóbbira törekszik. Ma boldog családos ember. Balesete után találkozott a feleségével. Akkor, amikor éppen tudott járni. Megismerkedésük után következett egy újabb műtét, amelytől sok minden függött. Richárd eldöntötte, hogy ha a beavatkozás után is lábra áll, feleségül veszi szerelmét. Ha nem, akkor elengedi, mert nem akar a terhére lenni. Azóta eltelt húsz év, és kiderült, az asszonyt egyáltalán nem befolyásolja, hogy Richárd tud-e járni vagy sem. Egy fiuk született, a ma tizenöt éves Bence.

A fiú úgy segít, hogy Richárd észre sem veszi, apja pedig arra neveli, hogy kérdezzen. Élénken él ugyanis benne az emlék: amikor még a kilencvenes években egy kisfiú meglátta őt a kerekesszékekben, megkérdezte az apját, mi történt a bácsival. Erre az apa adott neki egy taslit, és elrángatta onnan. Richárd ezzel szemben még azt is megengedte fiának, hogy kipróbálja a kerekesszékét, kiskorában Bence olykor azzal közlekedett. Richárdot sok sorstársa kritizálta, miért tesz ilyet, ő erre csak azt mondta: örül, ha a fia nem idegenkedik a segédeszköztől.

A Mányik családdal több kutya is él, most éppen három. Richárd ugyanis segítőkutya-kiképzéssel foglalkozik, többedmagával hozta létre a NEO egyesületet, amelyben sérültek és nem sérültek is dolgoznak. Hallás- és mozgássérülteket, továbbá autistákat segítő kutyákat képeznek. És a gazdákat is, mert sokan úgy gondolják, könnyű lesz az összeszokás. Ők általában lemorzsolódnak.

Pedig a kitartás megéri, hiszen egy hűséges eb lelki segítségén túl fontos lehet a gyakorlati-fizikai támogatás is. Amikor a sérültnél görcsös állapot áll be, a kutya boldogan segít gazdájának. Ha Richárd nem éri el a távirányítót, vagy nem tudja lekapcsolni a villanyt, a betanított kutya rögtön megoldja a problémát. A férfi ekkor úgy érzi, bár segítségre szorul, mégsem a családját terheli vele. Emellett a kutya aktivitásra serkenti a mozgáskorlátozottakat. – Korábban, amikor a testvéreimmel vagy ismerősökkel mentem el sétálni, úgy éreztem, engem sétáltatnak, míg a kutyákkal ez éppen fordítva van – mondja nevetve. Rossz nap ide vagy oda, ha Teslának ki kell mennie, akkor nincs mese, indulni kell. És jó érzés, hogy rá is támaszkodik valaki.

Richárd szerint a plázák megépítése áldás volt a mozgáskorlátozottak számára. Nagy a tér, van lift és mozgássérült mosdó, a boltok pedig földszintesek. Tizenöt évvel ezelőtt sok minden más volt. Az emberek hozzáállása is. A kilencvenes években, amikor bankba mentek a feleségével, hiába tett fel kérdést a banki alkalmazottnak, az mindig a feleségének válaszolt.

Fotó: Végh László / [Magyar Nemzet](#)

A férfi szomorúan tapasztalja, hogy ma is viszonylag kevés mozgássérült aktivizálódik. Minden rendezvényen, legyen az kutyás bemutató vagy akár táncfellépés, ugyanazzal a szűk maggal találkozik. Ma itthon nagyon nehéz autó nélkül közlekednie egy kerekesszékesnek. Régi típusú villamosokra felszállni, aluljárókba lemenni szinte lehetetlen. Az intézmények, lakóépületek többségében sem lehet közlekedni.

Richárd Németországot hozza fel az akadálymentesítés jó példájának, ahol rehabilitáción járt. – Egy barátom megjegyezte, milyen sok odakint a mozgássérült. Pedig egyáltalán nem több, mint itthon, csak többen mennek ki az utcára.

Richárd sok évvel később újra belefutott a történet elején említett sajnálkozó ismerősébe. Ekkor már vele volt akkori segítőkutyája is. Elsőre persze a kedves négylábú ragadta meg a hölgy figyelmét, rövidesen azonban leomlott a zavartság fala, és egyszeriben a férfi sérüléseiről kezdtek el beszélgetni.

– A kutyák sok mindent elérnek szótlanságukkal. Mi, emberek is ezt tehetjük szavainkkal, ugyanakkor falakat is építhetünk belőlük.

Nem szaladok sehova

Fenyvesi Zoltán fotójával van kiplakátolva fél Budapest. Till Attila Tiszta szívvel című filmjének egyik főszereplőjét mostanában valósággal szétszedik az újságírók. Amikor egy étteremben találkozunk, humorával már az első percben megalapozza a beszélgetés hangulatát. Elnézést kérek tőle, hogy egy pillanatra kimegyek, ő pedig csak annyit mond:

– Nyugodtan, nem szaladok sehova.

A huszonhárom éves fiatalember Richárdhoz hasonlóan kerekesszékekben ül. Zoltán viszont mindig is így élt, születésekor orvosi műhiba okozta gerincsérülését. Egyáltalán nem érzi a lábát. Akkor az orvosok abban sem voltak biztosak, hogy a felsőtestét tudja-e majd mozgatni. – Erre jól rácsáfoltam – kacint büszkén.

Fenyvesi Zoltán

Fotó: Végh László / [Magyar Nemzet](#)

legfeljebb telefonos ügyfélszolgálatos vagy informatikus lehet. Semmi baj nincs ezekkel a szakmákkal, de én szerettem volna hinni, hogy bármi lehetek. A táncosok ebben is segítettek. Láttam, hogy van ott könyvelő, modell, kutyakiképző (*vagyis az imént megszólaltatott Mányik Richárd – H. Sz.*), a lehetőségek tárháza tehát végtelen.

Zoltán PR-t és marketinget tanul, érdeklik a kreatív munkák, a reklám. Ezen belül is a divat világa vonzza, tudatosan kezdett el divatbemutatókra járni, hogy bedolgozza magát a szakmába.

Zoli előtt azóta nyílt ki teljesen a világ, amióta mindent maga tud intézni. Kivéve a főzést meg a felső polc elérését, az nem megy. Nagyon örül, hogy az új villamosoknak és az alacsony padlós buszoknak hála egyedül közlekedhet. Minden utat megtervez. Néha hosszú kilométereket végigkerekedik, mert másképp nem tudja megoldani. Jó erőben van, a kerekesszékesek sportolását támogató és lehetővé tevő Suhanj! Alapítvánnyal több maratonin is indult, köztük a New York-in. Most éppen bűvárkodni tanul.

Zoltán édesanyja igyekezett vegyes közegbe vinni a fiát. Bár volt, hogy iskolatársai cikizték, de a fiú sosem érezte, hogy igazán célkeresztbe került volna. Ettől függetlenül a tinédzser Zolinak nem volt mindig könnyű megbarátkoznia helyzetével. Legtöbbször inkább otthon maradt, számítógépes játékokkal szórakozott. Ezen változtatott sokat a táncolás, édesanyja unszolására kezdett bele tizenévesen.

– Jót tett a közeg. Akkor sokan azt mondták, belőlem

„Szerettem volna hinni, hogy bármi lehetek”

Fotó: Végh László / [Magyar Nemzet](#)

Zoltán nem veszi észre, ha megbámulják, legfeljebb barátai hívják fel rá a figyelmét. A [Till Attila filmjében](#) játszódó jelenet, amelyben egy idős nő pénzt ad neki, valós történeten alapszik.

– Kaptam 250 forintot egy nénitől: tessék, fiatalember, magának nagyobb szüksége van rá, mondta. Én meg hiába magyaráztam, hogy köszönöm, nem kérem, nagyon gyorsan elment. Hittérítők kedvenc alanya is: gyakran ígérik neki, hogy lábra fog állni.

Zoltán egyébként nem panaszkodik, ki még nem rabolták, meg sem verték. Pizskálást pedig szerinte mindenki kap.

Mostanában amúgy is van egyéb gondja: meg kell tanulnia kezelni a rengeteg bókot és dicséretet. A Tiszta szívvel hatalmas siker. Till Attilával az alapítványán keresztül ismerkedett meg, a szerepet pedig egy kávézás, majd meghallgatás után kapta. Ettől függetlenül nem dédelget színészi álmokat. Most sem egy átlagos fiatal életét éli, minden napja olyan zsúfolt, hogy ki sem lát a teendőkből. Amikor pedig nem tanul, sportol vagy dolgozik, a barátaival bulizik. Az a veszély már egyáltalán nem fenyegeti, hogy visszatér a négy fal közé, és naphosszat csak videojátékozik.

– A legtöbb ember – kimondva, kimondatlanul – kerüli a súlyosan mozgássérültek társaságát, mert nyugtalanítóan érzi. Ön viszont egész életét közöttük éli. Hogyan kezdődött?Ú

– Gyógytornászként eredetileg idős emberekkel terveztem foglalkozni a reumatológián, de amikor egy ismerősöm hívására elmentem a budapesti Marczibányi térre, az akkori nevén Mozgássérültek Állami Intézetébe, olyan élmény ért, mintha hazaérkeztem volna. Magam is furcsának találtam, hogy egyáltalán nem zavar, hogy sérültek vetek körül. Szinte minden napot sikerként éltem meg.

– A legtöbb ember – kimondva, kimondatlanul – kerüli a súlyosan mozgássérültek társaságát, mert nyugtalanítóan érzi. Ön viszont egész életét közöttük éli. Hogyan kezdődött?Ú

– Gyógytornászként eredetileg idős emberekkel terveztem foglalkozni a reumatológián, de amikor egy ismerősöm hívására elmentem a budapesti Marczibányi térre, az akkori nevén Mozgássérültek Állami Intézetébe, olyan élmény ért, mintha hazaérkeztem volna. Magam is furcsának találtam, hogy egyáltalán nem zavar, hogy sérültek vetek körül. Szinte minden napot sikerként éltem meg.

– Érzékeli, hogy az ép emberek egy része tart, szinte viszolyog a sérültektől?

– Igen, de inkább sajnálkozásnak nevezném ezt az érzést. Ez személyiségfüggő, és alig megváltoztatható. Szerencsére a társadalom egyre nagyobb része már nem sajnálkozik a mozgássérült emberek láttán, inkább érdeklődve fogadja őket, kíváncsi a problémáikra. Közöttük olyanok is vannak, akik a környezetük hatására kezdetben félnek tőlük, de elég három mondatot váltanom velük, vagy csak találkozniuk kell egy jó fej kerekesszékesel, és ez azonnal megváltozik.

– Mit tekint sikernek a munkájában?

– A súlyosan mozgássérült, például nyaktól lefelé bénult fiatalokat illetően természetesen nem várható el, hogy mozgásállapotukban olyan drasztikus változást érünk el a gyógytorna

segítségével, mint például egy bokatorés utáni rehabilitációban. Csekélyebb a javulás, és hosszabb ideig tart. Amiben viszont sokat lehet segíteni, az az önrendelkezésre és az önállóságra tanítás. Ha a sérült ember megfelelő kerekesszéket vagy más segédeszközt kap, és megtanulja ügyesen használni, kiszabadulhat az épületből. El tud menni szórakozni, dolgozni, tanulni, márpedig ez hatalmas ugrás életminőségében.

– A sérültek hogyan látják az épeket? Utálják, irigylik, csodálják őket?

– Ők ugyanolyan emberek, mint mi vagyunk. Köztük is vannak kedvesek, irigyek, nyomulósak, szerények. Egyeseknek épp a sérültség ad erőt ahhoz, hogy mezezerszerezett erővel küzdjenek a sikerért, és el is érik céljukat. Mások csak a rosszat látják mindenben, panaszkodnak, magukat sajnálják. A többségi társadalomban is vannak ilyenek, ám ismerőseim, barátaim jó része, például azok, akikkel túrázunk, mind optimisták, és örömteli, teljes életet akarnak élni. Kezdetben engem is meglepett, mennyire. Volt egy izombeteg fiú, aki szinte semmilyen mozgásra nem volt képes, csak a joysticket tudta nyomogatni a kerekesszéken. Mégis azt kérdezte tőlem, tudok-e akadálymentes szórakozóhelyet a környéken. Kiderítettem neki, hol talál ilyet, és néhány nap múlva már mondta is, hogy volt ott, és szuper volt a buli. Értetlenül néztem rá, mert nem érttem, hogyan lehet egy buli szuper az ő állapotában. Azt mondta, hogy megfogta egy lány fenekét. Ezt sem érttem, hiszen a karja nem mozgott, de megkérte a barátját, aki rátette a kezét a lány hátsójára. Tizenöt éves volt, és ugyanúgy megfogta a lány fenekét, ahogy bárki más.

– Ő az üdítő kivétel, vagy általános ez a mentalitás?

– Ugyanúgy állnak a világhoz, ahogy bárki. Szeretnek viccelni, nem haragszanak, amikor a gyerekeim a székükön rodeóznak. Az esküvőmön úgy megtáncoltattak, hogy a szoknyám is leszakadt. Néhányuk jól be is rúgott, és egyikük akkora pofont kapott a másiktól, hogy kirepült a székéből. Mindezekben nem bűn nevetni, bár sokan szégyenlik, ha a mozgássérültségből fakadó élethelyzeteket esetenként humorosnak találják. Akkor válik a sérültekhez fűződő viszonyunk természetessé, ha elmúlik ez a szégyenérzet.

– Mi az ön túráinak fő indíttatása? Bejárni a természetet, vagy bebizonyítani, hogy bármire képesek lehetünk?

– Nyolc éve járjuk az országot, minden sérült fiataalt egy ép segítő kísér. Amikor csak lehet, sátorban alszunk, és minden állomáson más-más sportot űzünk. Olyan játékokat, mozgásformákat is, amelyekről kevesen gondolnák, hogy mozgássérültekkel megvalósítható. Volt már hőlégballonozás, jetskizés, csónakázás, kvadozás, barlangászás, sok kilométernyi túra. Szinte mindent meg tudunk oldani, ha kell, a többi sérült segítője egyesült erővel segíti az elakadót. Mindez sokakat meglep. Amikor az egyik iskolai kollégium takarítónője meglátta, hogy éppen éjszakai túrára indulunk, sajnálkozni kezdett: jaj, aranyoskáim, van nektek elég bajotok anélkül is, hogy kirándulni menjete! Aztán amikor látta, hogy megcsinálták, hősök lettek a szemében.

– Egy hegyi túraúton nem meglepőek az akadályok, a városokban már annál inkább. Lát-e e tekintetben fejlődést Magyarországon az utóbbi évtizedben?

– Vannak még hiányosságok az akadálymentesítésben, de azért tagadhatatlan a fejlődés. Ennek ellenére nemrég az is előfordult, hogy egy sérült fiatal azért nem kaphatta meg az esélyegyenlőségért küzdő alapítvány által meghirdetett állást, mert a lépcsőkön nem tudott bejutni az interjúra. Ám nem ez a mozgássérültek legfőbb problémája Magyarországon. Sokkal nagyobb baj szerintem, hogy sok súlyosan mozgássérült, de szellemileg ép fiatal segítség híján nem tud önálló életet élni, intézethez vagy a családjához van kötve. Így nem vállalhatnak teljes értékű munkát, ki vannak szolgáltatva a barátaiknak, hozzátartozóiknak.

Hatalmas a hiány szakképzett személyi segítőkből, akik a mozgássérültek független, önrendelkező életének megteremtéséhez nyújtanának segítséget. A napi többszöri vagy akár 24 órás személyi segítség állami finanszírozása vagy támogatása megoldatlan.

– Segítők hiányában mit tehetnek?

– Nem sokat. Van egy srác, aki kiköltözött az intézetből albérletbe, és egy internetes Google-táblázatot működtet, amelybe a barátai, miként egy órarendbe, beírják magukat, mikor ki vállalja a segítséget a reggelihez, ebédhez, vacsorához. Ő így él, ami egyrészt lenyűgöző, másrészt félelmetesen kiszolgáltatott helyzet. Másokat például egy keresztény gyülekezet segít. Nem várható el ugyanakkor, hogy az ismerősök az év 365 napján rendelkezésre álljanak. Kellenének fizetett szakemberek, akiknek ez a munkájuk. Kívülről talán egyszerűnek tűnhetnek a sérültekkel foglalkozó szakemberek feladatai, ez a munka azonban a megfelelő hivatástudat mellett magas szintű tárgyi tudást is igényel. Rendszeresen tartok képzést gyógytornászoknak, orvosoknak a kerekesszék szakszerű kezeléséről, a betegek betanításának módszereiről: hogyan kell helyesen kanyarodni, két kerékre állni, padkára föl-, padkáról legurulni.

forrás: mno.hu

300-an futottak a Gemma iskoláért

Fuss kéken a Gemmáért! címmel szerveztek futóversenyt szombaton a Gemma iskolákban tanuló sérült gyerekekért, ahová nagyjából 300 nevezés érkezett.

A szegedi sportélet meghatározó alakjai is részt vettek a rendezvényen, ott volt Juan Carlos Pastor, a MOL-PICK Szeged férfi kézilabdacsapatának vezetőedzője, Marko Krivokapic másodedző, Dudás Zita bűvárúszó és Nagy Péter súlyemelő is.

A résztvevők 200 méteres kerekesszékes futamon, valamint 200, 1000 és 3000 méteres futásban mérhették össze gyorsaságukat. A nevezési díjakból befolyt összeget egy olyan eszközre költik majd, mellyel a mozgássérült gyerekek is megtapasztalhatják a mozgás adta szabadságot.

forrás: delmagyar.hu

Médiatörténeti eseményt jelentett be az MTVA

A magyar közmédia élőben közvetíti a szeptemberi, XV. paralimpiát Rio de Janeiróból.

A magyar televízió történetében először 2012-ben, a londoni paralimpiáról sugárzott napi egyórás összefoglalót. Korábban soha, maximum a sporthírekben, szóban került megemlítésre egy-egy magyar siker.

A Magyar Paralimpiai Bizottság és az MTVA közös sajtótájékoztatóján Héder Barna, az M4 Sport igazgatója ezzel szemben bejelentette, hogy Rióban minden másként lesz.

Az MTVA stábjából hat fő lesz jelen Brazíliában, és megpróbálnak minden magyar érdekeltségű eseményről azonnal háttéranyagot adni, míg a versenyeket napi több órában, itthonról, de élőben közvetítik majd.

Szabó László, az MPB elnöke elmondta, jelenleg 24 kvótával rendelkező versenyzője van a magyar csapatnak – úszásban tíz, asztaliteniszből hat, erőemelésben, cselgáncsban és sportlövészetben kettő-kettő, kajak-kenuban és kerékpársportban pedig egy-egy -, de remélik, hogy elérik, vagy túl is szárnyalják majd a 2012-es 33 kvótát. A kvalifikációs időszak a nyáron zárul.

A sajtótájékoztatón a paralimpikonokat Váczi Anita kerekesszékes kajakozó képviselte, aki beszámolt arról, hogy a kvóta tavalyi megszerzése óta támogatókra lelt, ennek köszönhetően sikerült új sporteszközöket beszereznie, s így sokat javult a teljesítménye. Hozzátette: az a célja, hogy Rióban eljusson a dobogóig.

A riói paralimpiát szeptember 7. és 18. között rendezik.

forrás: 24.hu

Újra átalakítják a rokkantsági ellátást

Módosul az ellátás összege és annak kiszámítási módja, de a jogosultságnak is új feltételei vannak.

Megváltozott a rokkantsági ellátásban részesülők támogatása: módosul az ellátás összege és annak kiszámítási módja, de a jogosultságnak is új feltételei vannak. A mostani szabályozás

azoknál a kérelmeknél lép életbe, amelyeket a megváltozott munkaképességű személyekre vonatkozóan április 30. után adtak be - [írja a magyaridők.hu](http://irja.amagyaridok.hu).

A rokkantság mértékét különböző kategóriák alapján állapítják meg. B2 kategóriába tartozik az a személy, akinek foglalkozási rehabilitációja nem javasolt, egészségi állapota 51–60 százalék között van. Az is ide tartozik, aki rehabilitációval újra képes dolgozni, és a kérelem benyújtása, vagy a felülvizsgálat időpontjában kevesebb mint öt éve van hátra a nyugdíjig.

Azokat a kérelmezőket, akiknek foglalkozási rehabilitációja nem javasolt, és egészségi állapota 31–50 százalék közötti, a rendszer C2 kategóriába teszi. D kategóriát jelent, ha valaki kizárólag folyamatos támogatással foglalkoztatható és egészségi állapota 1–30 százalék közötti.

E kategóriába sorolják azokat, akiknek egészségkárosodása annyira jelentős, hogy önellátásra nem, vagy csak segítséggel képesek, és egészségi állapotuk 1–30 százalék közötti.

A fenti meghatározások alapján a rokkantsági ellátás összege különböző. [Erről a teljes cikkben](#)

forrás: weborvos.hu

Kézírásversenyt nyert a kezek nélkül született kislány

Anaya elszánt, önálló kislány, akit testi fogyatékosága nem tart vissza attól, hogy teljes életet éljen, és elérje a kitűzött céljait.

A 7 éves Anaya Ellick kezek nélkül született. Néhány nappal ezelőtt ő kapta meg az amerikai nemzeti kézírásverseny speciális igényű gyerekeknek fenntartott különdíját, a Nicholas Maxim díjat.

A kislány a két karja közé fogja az írószerszámot, és az asztal mellett áll, hogy a megfelelő szögben tudja tartani az íráshoz.

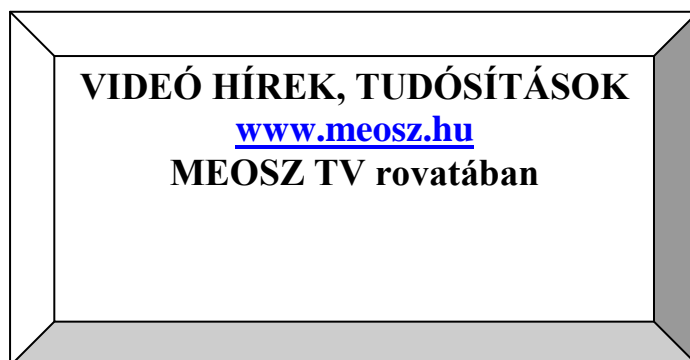

„Anaya egy figyelemre méltó fiatal hölgy. Nem hagyja, hogy bármi is az útjába álljon, ha egyszer valamit el akar érni” – méltatta az elsős kislányt az iskolája igazgatója.

Anaya édesanyja elárulta: a kislány nagyon önálló, nincs szüksége segítségre a hétköznapi dolgokban, többek között öltözködni és cipőt kötni is maga szokott.

Csodálatos kis emberke.

forrás: nlcafe.hu

A MEOSZ tageszcsületei és partnerei információi **--- EGYESÜLETI INFORMÁCIÓK ---**

-RENDEZVÉNYEK-

Mozgássérülteknek Lélekgyógyító Képzőművészeti Program indul június negyedikétől a K11 Kulturális Központban!

A program az Óperenciások kreatív csoport két művésze vezetésével, két témában lesz elérhető az érdeklődők számára: mentális pozíciók térben, Németh Ágnes vezetésével, érzéki csalódásaink, vizuális absztrakciók, Máté Beáta vezetésével.

[Az eseményről bővebben itt!](#)

Megrendezés dátuma: 2016 június 4.

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

-MUNKAAJÁNLATOK-

Ügyfélkapcsolati referens (Győr, határozott idejű)

Jelige: "EUGYF"

Feladatok:

- Aktív részvétel a Versenypiaci Ügyfélkapcsolati Szervezethez tartozó ügyfélszolgálati folyamatok működésében, egyes szakmai feladatok teljes körű, önálló vitele
- Telefonon vagy írásban érkezett ügyféligenyek kezelése (hálózati, számlázási, reklamációs, panaszos, díjfizetéssel kapcsolatos, szerződésekkel, szerződéskötéssel kapcsolatos igények) megállapodott szolgáltatási színvonalon
- Az ügyfelek visszajelzéseinek gyűjtése, azok alapján javaslattevél a rendszerek, illetve folyamatok javítására
- Gyakorlottságot igénylő problémahelyzetekben összetettebb feladatok megoldása, prioritások kezelése
- Köteles a teljesítmény mérésére használt rendszerek által támasztott elvárásoknak rendszeresen megfelelni.
- Munkafolyamatok javításának igénye minőségi és módszertani szempontból
- Csoporton belül és szervezeti csoportok között megfelelő együttműködés
- Többféle módon való érvelés különböző szervezeti szinten és külső kapcsolatok irányába
- Proaktív gondolkodásmód és cselekvés az ügyfélmegkeresések megoldásában

Elvárások:

- Szakirányú középfokú végzettség, műszaki, gazdasági, egyéb
- WINDOWS és MS Office teljes körű használata és egyes SAP modulok használata

Jelentkezni a MEOSZ Álláskulcs Munkaerőpiaci Szolgáltató Irodájánál lehet "EUGYF" jeligével. Jelentkezését az allas@meosz.hu e-mail címre küldje. (Jelentkezésének továbbküldési feltétele díjtalan együttműködési megállapodásunk aláírása, melyet regisztrálásával fogad el.)

Ha még nem regisztrált álláskeresőnk itt regisztrálhat. Csak regisztrált álláskeresőink jelentkezését tudjuk továbbítani!

Jelentkezési határidő: 2016 június 2. •

